

Η εορτή του Αγίου Νικολάου στην Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Με λαμπρότητα εορτάσθηκε η ετήσια μνήμη του Αγίου Νικολάου, Αρχιεπισκόπου Μύρων της Λυκίας, του Θαυματουργού, στους ομώνυμους Ενοριακούς Ιερούς Ναούς και τις Ιερές Μονές της Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός την παραμονή της εορτής, Παρασκευή 5 Δεκεμβρίου 2025 επισκέφθηκε τον όμορφο και γραφικό συνοικισμό του Αγίου Νικολάου Κατούνας και χοροστάτησε στην ακολουθία του πανηγυρικού Εσπερινού στην ιστορική γυναικεία Ιερά Μονή Αγίου Νικολάου.

Μετά τον Εσπερινό η Καθηγουμένη, Γερόντισσα Μαρία προσέφερε σε όλους την παραδοσιακή μοναστηριακή φιλοξενία στο Αρχονταρίκι της Ιεράς Μονής.

Το πρωί του Σαββάτου 6 Δεκεμβρίου 2025, ο Μητροπολίτης Αιτωλίας και

Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός μετέβη στον Αστακό Αιτωλοακαρνανίας, του οποίου ο Άγιος Νικόλαος είναι προστάτης και πολιούχος. Η ακολουθία του Όρθρου και η πανηγυρική Αρχιερατική Θεία Λειτουργία τελέσθηκαν στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου του Ιερού Ναού, αφού μετά την καταστροφική πυρκαγιά που συνέβη τον περασμένο Ιανουάριο, ο Ιερός Ναός παραμένει κλειστός και πραγματοποιείται εκ βάθρων ανακαίνισή του.

Κατά το κήρυγμά του, ο Σεβασμιώτατος ανέφερε τα εξής: «Ο Κύριος, στην επί του Όρους ομιλία του, είπε: «Γίνεσθε οικτίρμονες, καθώς και ο πατήρ υμών οικτίρμων εστι» (Λκ, στ' 36). Να γίνεσθε δηλαδή, σπλαχνικοί προς τον πλησίον και συμπονετικοί στις δυστυχίες του και τις ανάγκες του, καθώς και ο ουράνιος Πατέρας σας είναι ευσπλαχνικός προς όλους. Μια τέτοια προσωποποίηση της χριστιανικής ευσπλαχνίας υπήρξε και ο Άγιος Νικόλαος. Ο Άγιος Νικόλαος γεννήθηκε τον 3ο αιώνα μ.Χ. στα Πάταρα της Λυκίας, από γονείς ευσεβείς και πλουσίους και έδρασε την εποχή των αυτοκρατόρων Διοκλητιανού, Μαξιμιανού και Μεγάλου Κωνσταντίνου.

Σε νεαρή ηλικία έμεινε ορφανός και κληρονόμος μιας μεγάλης περιουσίας. Αλλά ο Νικόλαος, εμπνεόμενος από φιλόανθρωπα συναισθήματα, διέθετε την περιουσία του για να ανακουφίζει άπορα, ορφανά, φτωχούς, χήρες, δοκιμαζομένους οικογενειάρχες. Ένας μάλιστα, θα διέφθειρε τις τρεις κόρες του, προκειμένου να εξασφαλίσει χρήματα.

Όταν το έμαθε αυτό ο Νικόλαος, μυστικά σε τρεις νύκτες εξασφάλισε την προίκα των τριών κοριτσιών, αφήνοντας εκατό (100) χρυσά φλουριά στην κάθε μία. Έτσι, οι τρεις κόρες αποκαταστάθηκαν και γλίτωσαν από βέβαιη διαφθορά.

Στην αρχή αφιερώθηκε στον ασκητικό βίο, λόγω όμως της ξεχωριστής αρετής του τιμήθηκε, χωρίς να το επιδιώξει, με το αξίωμα του ιερέως στα Πάταρα και στην συνέχεια του Αρχιεπισκόπου Μύρων. Από την θέση αυτή καθοδηγούσε με αγάπη το ποίμνιό του και ομολογούσε με παρρησία την αλήθεια.

Για τον λόγο αυτό συνελήφθη από τους τοπικούς άρχοντες και ρίχτηκε στην φυλακή. Όταν, όμως, βασίλευε ο Μέγας Κωνσταντίνος ελευθερώθηκαν όλοι οι χριστιανοί και έτσι ο Νικόλαος επανήλθε στον αρχιεπισκοπικό θρόνο. Μάλιστα, έλαβε μέρος στην Α' Οικουμενική Σύνοδο, όπου ξεχώρισε για την σοφία και την ηθική του τελειότητα.

Προικισμένος με το χάρισμα της θαυματουργίας έσωσε πολλούς ανθρώπους και όσο ήταν εν ζωή, αλλά και μετά την κοίμησή του. Για παράδειγμα, όταν κάποτε κινδύνευσε κάποιος στην θάλασσα – λόγω σφοδρών ανέμων – και επικαλέστηκε το όνομα του Αγίου σώθηκε και μάλιστα, ενώ βρισκόταν στην μέση του πελάγους βρέθηκε αβλαβής στο σπίτι του. Εκοιμήθη ειρηνικά το έτος 330 μ.Χ.

Αλλά, αν δεν μπορεί ο λόγος να φανερώσει πόσο ο Άγιος Νικόλαος ήταν στο πνευματικό του ποίμνιο «κανόνας πίστεως», «εικόνα πραότητος», και «εγκρατείας διδάσκαλος», μπορεί να μας το φανερώσει «η των πραγμάτων αλήθεια». Αυτή η αλήθεια των πραγμάτων του βίου του, που τον κάνει πρότυπο πίστεως και αρετής και τον έκανε ν' αποκτήσει τα «υψηλά», δηλαδή την Χάρη του Θεού, την αγιότητα.

Σήμερα, η μεγάλη ταραχή και αγωνία του ανθρώπου ως προς την επιβίωση, μας έχει οδηγήσει σε μία έντονη απελπισία. Να ανησυχούμε για το παραμικρό και να μην βρίσκουμε πουθενά γαλήνη και ηρεμία. Κάθε ημέρα μεγαλώνουν οι θλίψεις, οι πόνοι και τα βάσανα της ανθρωπότητας. Και ως κορωνίδα αυτών, έρχεται η αμαρτία, που κάνει βαρύτερο των πόνου και ασθενεί την πίστη μας.

Σαν μεγάλα κύματα μοιάζουν όλα αυτά, έτοιμα να καταπιούν και να καταποντίσουν την ζωή του ανθρώπου. Τέτοιες στιγμές μπορούμε να αναφερόμαστε στον Προστάτη των ναυτικών, τον Άγιο Νικόλαο, και να τον επικαλούμαστε «νίκης λαού φερώνυμε, κατ' αοράτων τε και ορατών εχθρών, παμμάκαρ Νικόλαε, τους εν σκότει των θλίψεων, κεκακωμένους εξάρπασον, και προς φωτισμόν ευφροσύνης καθοδηγήσον».

Η ζωή είναι μία θάλασσα, που πρέπει να την διαπλεύσουμε, όσες φουρτούνες και αν περάσουμε, για να φτάσουμε στην αντίπερα όχθη της αιωνιότητας. Και σ' αυτή την θάλασσα ο Άγιος Νικόλαος είναι «ο όρμος ο γαληνότατος, εν ω καταφεύγοντες οι τρικυμiais του βίου περιστατούμενοι, σώζονται».

Μετά την Θεία Λειτουργία ακολούθησε η λιτάνευση της Ιεράς Εικόνας και του Ιερού Λειψάνου του Αγίου Νικολάου στους δρόμους του Αστακού, με τη συμμετοχή του Βουλευτού κ. Θανάση Παπαθανάση, του Δημάρχου Ξηρομέρου κ. Ιωάννη Τριανταφυλλάκη, του Αντιπεριφερειάρχου Αιτωλοακαρνανίας κ. Θανάση Μαυρομμάτη, Αντιδημάρχων του Δήμου Ξηρομέρου, εκπροσώπων της Αστυνομίας, της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας, του Λιμενικού, των τοπικών φορέων και πλήθους πιστών.

[Δείτε ΕΔΩ περισσότερες φωτογραφίες](#)